

Συνέδριο για Fake News: Η κυβέρνηση με τι κριτήρια επέλεξε-απέκλεισε ομιλητές;

Το πρόβλημα με το συνέδριο για τα Fake news δεν ήταν πως είχε τον Πρετεντέρη, τον Ζαχαρό και τον Χιώτη. Το πρόβλημα είναι ότι δεν είχε τις άλλες οπτικές γωνίες. Δεν είχε τον Χατζηστεφάνου, τον Αυγερόπουλο, τον Κουκάκη, τους Reporters United, τη Δανάη Μαραγκουδάκη και ολόκληρο Solomon, τη Ράνια Τζίμα, τον Μπογιόπουλο, τον Χαρίτο. Δεν ξέρω αν θα δέχονταν και με ποιες προϋποθέσεις, αλλά δεν καλέστηκαν καν.

Το πρόβλημα δεν είναι ότι υπάρχει η οπτική γωνία του Ευγενίδη και του Βουλαρίνου. Το πρόβλημα είναι ότι δεν υπάρχει η άλλη οπτική γωνία. Και αυτό γίνεται ακόμα πιο... περίεργο αν σκεφτεί κανείς ότι με βάση τα κυβερνητικά, τα πιο mainstream κριτήρια, οι παραπάνω δημοσιογράφοι, θα άξιζε σίγουρα να μιλήσουν για τα θέματα.

Ο Αυγερόπουλος έχει βραβευτεί διεθνώς 35 φορές, για ντοκιμαντέρ σε ολόκληρο τον πλανήτη. Ο Χατζηστεφάνου ήταν ανταποκριτής στο BBC και έχει γράψει το πιο ευπώλητο βιβλίο για τα ΜΜΕ των τελευταίων 20 ετών, το οποίο μάλιστα μοιράζεται ως εγχειρίδιο σε πανεπιστήμια. Ο Κουκάκης κάνει έρευνες για τους Financial Times και οι ερευνήτριες και ερευνητές του Solomon βραβεύτηκαν 2 φορές από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Ενώ ο Μπογιόπουλος έχει μια πορεία 30 ετών και την πιο πετυχημένη ενημερωτική εκπομπή που βγαίνει πρώτη σε ακροαματικότητα για συνεχόμενες χρονιές.

Δεν θέλω να κάνω συγκρίσεις με τους καλούς συναδέλφους του Σκάι, δεν είμαι με την ανταγωνιστικότητα και την αριστεία. Αλλά οι διοργανωτές του «συνεδρίου» που έχουν αυτές τις τεχνοκρατικές νεοφιλελε ταξινομήσεις των ανθρώπων σαν Ευαγγέλιο, είναι ενδιαφέρον ότι σε κάτι τέτοια τις ξεχνάνε. Όσο για τη Ράνια Τζίμα: σκεφτείτε το συνέδριο αντί για τη συνέντευξη Μητσοτάκη σε Πρετεντέρη, να έκλεινε με συνέντευξη του Πρωθυπουργού στη Ράνια Τζίμα. Μπείτε στα παπούτσια ενός κυβερνητικού και σκεφτείτε το ακόμα και αγοραία, σε νούμερα και virality. Αντίστοιχα ο Έλληνας επιστήμονας που είναι πιο αναγνωρισμένος για την μελέτη των Fake News και εντός της χώρας και στο εξωτερικό δεν καλέστηκε καν. Ο Πλειός έχει επιστημονική παραγωγή δεκαετιών και περίπου 1000 ετεροαναφορές, όμως η κυβέρνηση πήγε σε άλλες επιλογές οι οποίες με βάση τα δικά της μετρήσιμα κριτήρια αριστείας, δεν βγάζουν νόημα.

Και δεν μιλάω καν για το ότι μας κόσταραν σαν ειδικούς το μισό Υπουργικό συμβούλιο, ένα κάρο κυβερνητικά στελέχη και μια...γαλάζια φαρμακοποιό. Το μεγάλο ερώτημα είναι γιατί; Με τι κριτήρια επιλέγει η κυβέρνηση; Όταν στη Συνέντευξη Τύπου της ΔΕΘ, η κυβέρνηση έκοψε τις ερωτήσεις

Ριζοσπάστη και Αυγής, αλλά έδωσε ερωτήσεις στην Ελλάδα²⁴, ρώτησα τον κυβερνητικό εκπρόσωπο να μας πει δημόσια τα κριτήρια με βάση τα οποία επιλέγονται οι μεν και όχι οι δε.

Προφανώς τα κριτήρια είναι απ'το χωριό δεν τα ξέρεις (αν δεν είσαι στο Μαξίμου). Η τέλος πάντων μπορείς, απλώς, να τα φανταστείς. Και θα όφειλαν να θέτουν δημόσια και με διαφάνεια τα κριτήρια γιατί εμείς το πληρώσαμε όλο αυτό.

Τέλος, για να ερμηνεύσουμε τις επιλογές της κυβέρνησης αξίζει να επιστρέψουμε στα βασικά: στο μνημειώδες βιβλίο των Τσόμσκι & Χέρμαν για την «κατασκευή της συναίνεσης» (1988). Εκεί μέσα σε μια σειρά οξυδερκών συλλογισμών και σημείων για το πώς οικοδομείται η συναίνεση (λέγε με και Κυριαρχία/Ηγεμονία) οι 2 συγγραφείς μας καταθέτουν ένα από τα βασικά σημεία της εξουσίας: Την αποφυγή διαλόγου.

Και όταν αφήνεις συνειδητά απ'έξω συγκεκριμένες οπτικές, προφανώς ο διάλογος παθαίνει αυτό που έπαθε και η αποστολή του βίντεο απ'τον Άδωνι στη Γιάμαλη ή το ταξίδι του Κυριάκου στο Νταβός: Ακυρώνεται